

Arrest

nr. 121 322 van 24 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE II DE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 november 2013 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 januari 2014.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Ambtshalve stelt de Raad het ontbreken van het vereiste belang vast.

1.2 Artikel 39/81, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

1.3 De brief van 20 december 2013, waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd overgemaakt, zij in kennis werd gesteld van de neerlegging van het administratief dossier, en haar de vraag tot en de termijnen voor het indienen van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en voor het, indien gewenst, indienen van de synthesememorie werden meegedeeld, werd op 20 december 2013 aangetekend verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name op het adres van de verzoekende partij: Sint-truidersteensweg 219/3, 3500 HASSELT. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het inleidend verzoekschrift en herhaald in het verzoek tot horen.

Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief ten laatste op 26 december 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van de wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie 2 januari 2014 was. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij binnen de termijn van acht dagen, zoals bepaald in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet, geen zulke wens aan de griffie heeft toegestuurd. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij slechts op 3 januari 2014 een kennisgeving van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, heeft ingediend, *i.e.* buiten de in voornoemd artikel bepaalde termijn. Krachtens artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet in kennis stellen van de griffie van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonde dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig deze kennisgeving te doen (*cf.* RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

1.4 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet bij beschikking aan de partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 13 januari 2014 het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”.”

1.5 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* RvS 26 juni 2013, nr. 224 092;

Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting van 25 februari 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 13 januari 2014 opgenomen grond, herhaalt de verzoekende partij de argumentatie die zij heeft aangevoerd in haar vraag om te worden gehoord: op 24 december 2013 heeft zij kennis genomen van het aangetekend schrijven van de Raad van 20 december 2013 en de termijn begint te lopen vanaf deze dag. Aldus is het antwoord dat zij op 3 januari 2014 aangetekend aan de Raad heeft verstuurd tijdig aangezien de feestdagen die in deze periode vallen niet mogen worden meegerekend in de termijn van 8 dagen.

De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.

1.6 In de mate waarin de verzoekende partij betoogt de brief van de griffie van 20 december 2013 op 24 december 2013 te hebben ontvangen en het antwoord dat zij op 3 januari 2014 aangetekend aan de Raad heeft verstuurd, meer bepaald haar wens een synthesesmemorie in te dienen, tijdig is aangezien *“de feestdagen die in deze periode vallen niet mogen worden meegerekend in de termijn van 8 dagen”*, merkt de Raad op dat de verzoekende partij uitgaat van een verkeerde berekeningswijze. Hierbij wordt nogmaals gewezen op artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, en evenzeer op het tweede en derde lid van voormeld artikel, dewelke luiden als volgt:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

(...)

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

(...)

(...)

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Uit voorgaande bepaling blijkt naar analogie dat slechts in geval de vervaldag die wordt inbegrepen in de termijn, een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, de vervaldag wordt verplaatst op de eerstvolgende werkdag, waarbij als werkdag wordt beschouwd: elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag. Er dient vastgesteld dat de termijn *in casu* enerzijds begon te lopen op donderdag 26 december 2013, zoals vermeld in punt 1.3 van dit arrest, dit is op de derde *werkdag* die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, daar woensdag 25 december 2013 een wettelijke feestdag was. Het loutere feit dat *in casu* binnen de termijn van 8 dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesmemorie wenst neer te leggen tevens een wettelijke feestdag valt, zijnde 1 januari 2014, heeft anderzijds niet tot gevolg dat om reden van het verlijden van een wettelijke feestdag alvorens de voorgeschreven termijn is verstreken, zonder dat de desbetreffende feestdag de vervaldag uitmaakt, de uiteindelijke vervaldag ook zou dienen te worden verplaatst. *In casu* was de vervaldag donderdag 2 januari 2014, die geen wettelijke feestdag is.

Daarnaast doet de datum waarop de verzoekende partij de zending heeft ontvangen of is gaan afhalen, niet ter zake. De Raad wijst erop dat de betrokken termijn door een analoge toepassing van voornoemd artikel 39/57, § 2, 2° niet alleen slechts de derde werkdag na de eigenlijke datum van verzending van de aangetekende zending begint te lopen, maar dat de verzoekende partij het moment van afhalen of kennisname bovendien zelf bepaalt en te dezen zodoende bezwaarlijk elementen aanvoert waaruit het bestaan van overmacht in haren hoofde zou kunnen blijken.

Aangezien de verzoekende partij *in casu* binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen kennisgeving om al dan niet een synthesesmemorie neer te leggen heeft ingediend en de verzoekende partij verder niet aantoont dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig

een kennisgeving in te dienen, kan van de sanctie voor het niet indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Dat de verzoekende partij op 6 januari 2014, en zodoende binnen de termijn van vijftien dagen zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet toch een synthesememorie heeft ingediend, kan geen afbreuk doen aan het bovenstaande. Niet alleen stelt voornoemd artikel 39/81, vijfde lid uitdrukkelijk dat de verzoekende partij over een termijn van vijftien dagen beschikt om een synthesememorie neer te leggen, "*(i)ndien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen*", hetgeen *in casu* al niet het geval is, het hoger weergegeven artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt bovendien uitdrukkelijk dat het niet tijdig neerleggen van de wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie reeds de hogervermelde sanctie met zich meebrengt. Met de op 6 januari 2014 ingediende synthesememorie kan dan ook geen rekening gehouden worden.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET